

A LEGJOBB BEFEKTETÉS (MT 25,14-46)

2013

János atyához három gyülekezet tartozott, melyeket több mint három évtizeden keresztül lelkiismeretesen pásztorolt, és szolgálatát fáradhatatlan igyekezettel végezte. Bár hite erős volt, mégsem szerette a dolgait a véletlenre bízni, ezért voltak, akik kishitűnek tartották, mivel úgy gondolták, nem bízta magát eléggé a gondviselésre.

Amikor elhatározta, hogy megpályáz egy ösztöndíjat, mely három év távoléttel járt együtt, elkezdte figyelni a gyakornok lelkészek szolgálatát, hogy megfelelő helyetteseket válasszon a három gyülekezet számára, arra az esetre, ha távol lesz. A pályázatát elfogadták, ezért János atya átadta gyülekezeteit: Zöldbegyét 600 lélekkel és 600 pénzzel az első kiválasztott lelkésznek, Ligetet 400 lélekkel és 400 pénzzel a második lelkésznek, és Porondot 300 lélekkel és 300 pénzzel a harmadik helyettes lelkésznek. Megkérte őket, hogy ameddig visszajön, szolgáljanak és gazdálkodjanak igyekezettel a legjobb tudásuk szerint.

A három év hamar eltelt, és János atya, aki ezalatt a külvilágtól teljesen elszigetelten élt, alig várta, hogy lássa, mi történt a távolléte alatt.

Zöldbegyén várta az első helyettese, aki a következőképpen számolt be:

– Az elmúlt három év alatt a gyülekezet lélekszáma gyarapodott, a templomlátogatók száma megnőtt, és a gyülekezet anyagilag is jól áll. Jelenleg 1200 pénzünk van.

– Hogyan volt ez lehetséges, testvérem? – kérdezte őt János atya.

– Nem ez volt a cél, de történt valami, miután elkezdtünk a szegényekkel törődni.

– A gyülekezet szegényeivel?

– Nem, a helység szegényeivel és a cigányokkal. Enni adtunk az éhezőknek, ruhát adtunk azoknak, akiknek nem volt elegendő ruhájuk. Azoknak, akik szomjaztak a biztonságra, törődésre, elfogadásra, inni adtunk. A kirekesztettekből és üldözöttekből emberek váltak, a széthúzás helyén pedig bizalom épült.

– És hogyan lett ebből több pénz? Több gazdag ember lett a gyülekezet tagja?

– Nem föltétlenül, de több szegény többet tett a perselyekbe, még ha nem is fizették

21 Arthon

SÁROSI ARTHUR

2013

mind az egyházfenntartói járulékot, mert látták, hogy a pénzt mibe fektettük be.

Ligeten hasonló hír fogadta. A gyülekezet lélekszámában és anyagilag gyarapodott, a vagyon itt 800 pénz lett. János atya itt is megkérdezte:

– Hogyan volt ez lehetséges, testvérem?

Hasonló választ kapott.

– Nem ez volt a cél, de miután elkezdünk a helység szegényeivel és a cigányokkal törődni, a dolgok megváltoztak. Az elején nem volt könnyű, mert mi kevesen voltunk, ők meg sokan, de azáltal, hogy segítettük őket, mi egyre inkább ők is lettünk, és ők egyre inkább mi is lettek. Látogattuk a betegeteket és magányosokat, tanítottuk az árvákat és írástudatlanokat, meglátogattuk a bűnösöket és bebörtönzötteket, valamint megtanultunk törődni egymással.

– Ki az az egymással?

– Az egymással az, akinek a felebarátjának tartom magam cselekedetek által.

Porondon más volt a helyzet. Ott a gyülekezet lélekszáma apadt, és a vagyon is felére csökkent, alig maradt 150 pénz. János atya itt is megkérdezte:

– Hogyan volt ez lehetséges, testvérem?

– Nem is tudom – hangzott a válasz – megtettem mindent, ami a kötelességem volt, nem mulasztottam el egy szolgálatot

sem. Jártam a befizetések után, és buzdítottam a híveket az adakozásra. Minden egyháztagnak évente meglátogattam és törődtem velük.

– Másokkal törődtél-e testvérem?

– Nem, hiszen az nem az én felelősségem, és ők különben sem fizettek egyházfenntartói járulékot.

Ezután János atya összehívta a három helyettesét, hogy elbocsássa őket. Az első két lelkésznek ezt mondta:

– Derék szolgálatot végeztetek. Amit rátok bíztam, azt kamatostól adtátok vissza, mert a talentumotokat az emberekbe fektettétek be. Az ember az lélek is, az Isten is lélek, és a léleknek természete az ismeret, a szeretet, a megújulás, a szolgálat és az áldozathozatal. A lélek egy testté akar válni Istennel, ezt nevezzük feltámadásnak, ezért nem tagadhat meg a lélek más lelkeket, mert mindenkiben meglátja a feltámadás lehetőségét. Ti ezt megláttátok azáltal, amit cselekedtetek. A lélek törvénye, hogy aki ad, annak adatik. A kevesen hűek voltak, ezután még több bízatik rátok.

A harmadik lelkésznek ezt mondta János atya:

2013

– Oktalan voltál, mert test szerint gondolkoztál. Számodra többet jelentettek az emberek alkotta szabályok, mint a lélek törvénye. Azáltal, hogy csupán maradóktalanul betartottad az egyházi előírásokat, de a lélek törvényét nem, gyülekezetedet apadásra és szegénységre kárhoztattad. Ezért olyan voltál, mint az, aki elásta a talentumot. Bizalmatlan voltál és féltél azt az egyházon kívül használni, ezért inkább elástad, nehogy elveszítsd. A lelki talentumokat, az életet, ha elásod, azok elsorvadnak. Isten bennünk van és körülöttünk, Isten és lélek létezik gyülekezeten kívül is, és sokan lesznek, akik feltámadnak. Most eredj, tanulj még Istenről, lélekről, gyümölcsseiről és törvényeiről, csak azután lehet majd rád bízni a gyülekezetet.

Mt 25, 14-46

¹⁴Úgy lesz, mint azzal az emberrel, aki idegenbe készült. Összehívta szolgálóit, s rájuk bízta vagyonát. ¹⁵Az egyiknek öt talentumot adott, a másikkal kettőt, a harmadiknak csak egyet, kinek-kinek rátermettsége szerint, aztán útra kelt. ¹⁶Aki öt talentumot kapott, menten elkezdett vele kereskedni, s másik ötöt nyert rajta. ¹⁷Ugyanígy az is, aki kettőt kapott, másik kettőt szerzett. ¹⁸Aki egyet kapott, elment, ásott egy gödröt, és elrejtette urának pénzét. ¹⁹Hosszú idő elteltével megjött a szolgálak ura, és számadást tartott. ²⁰Jött, aki öt talentumot kapott, és felmutatta a másik öt talentumot: Uram, két talentumot adtál, nézd, másik ötöt nyertem rajta. – ²¹Jól van, te hűséges, derék szolga – mondta neki ura. – Minthogy a kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe! ²²Jött az is, aki két talentumot kapott, s így szólt: Uram, két talentumot adtál, nézd, másik kettőt szereztem. – ²³Jól van, te hűséges, derék szolga. Mivel a kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe! ²⁴Végül jött az is, aki csak egy talentumot kapott. Ez így beszélt: Uram, tudtam, hogy kemény ember vagy. Aratsz, ahol nem vetettél, és gyűjtesz, ahol nem szórtál. ²⁵Ezért félelmemben mentem, elástam a földbe talentumodat. Itt van, ami a tiéd. – ²⁶Te mihaszna, lusta szolga! –

kiáltott rá ura. – Tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vettem, s ott is gyűjtök, ahol nem szórtam.²⁷Oda kellett volna adnod pénzedet a pénzváltóknak, hogy megjövet kamatostul kaptam volna vissza.²⁸Vegyétek el tőle a talentumot, és adjátok oda annak, akinek tíz talentuma van!²⁹Mert annak, akinek van, még adnak, hogy bőven legyen neki; akinek meg nincs, attól még amije van is, elveszik.³⁰Ezt a mihaszna szolgát pedig vessétek ki a külső sötétségre! Ott sírás és fogcsikorgatás lesz.³¹Amikor eljön dicsőségében az Emberfia és vele minden angyal, helyet foglal főséges trónján.³²Elébe gyűlnek mind a nemzetek, ő pedig különválasztja őket egymástól, ahogy a pásztor különválasztja a juhokat a kosoktól.³³A juhokat jobbjára állítja, a kosokat pedig baljára.³⁴Aztán így szól a király a jobbján állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot!³⁵Éhes voltam, és adtatok ennem. Szomjas voltam, és adtatok innom. Idegen voltam, és befogadtatok.³⁶Nem volt ruhám, és felruháztatok. Beteg voltam, és meglátogattatok. Börtönben voltam, és fölkerestetek.³⁷Erre megkérdezik az igazak: Uram, mikor láttunk éhesen, hogy enned adtunk volna, vagy szomjasan, hogy innod

adtunk volna?³⁸Mikor láttunk idegenként, hogy befogadtunk volna?³⁹Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy meglátogattunk volna?⁴⁰A király így felel: Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.⁴¹Ezután a balján állókhoz is szól: Távozzatok szíнем elől, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak készült.⁴²Mert éhes voltam, s nem adtatok ennem. Szomjas voltam, s nem adtatok innom.⁴³Idegen voltam, s nem fogadtatok be. Nem volt ruhám, s nem ruháztatok fel. Beteg és fogoly voltam, s nem jöttetek el meglátogatni.⁴⁴Ekkor ezek is megkérdezik: Uram, mikor láttunk éhesen vagy szomjasan, idegenként vagy ruhátlanul, betegen vagy börtönben, s nem voltunk szolgálatodra?⁴⁵Erre majd ezt feleli: Bizony mondom nektek, amit a legkisebbek valamelyikével nem tettetek, velem nem tettétek.⁴⁶Ezek örök büntetésre mennek, az igazak meg örök életre.”